

Була осінь. Усі корови стояли в корівнику. Всі, крім Мами Му.
Вона сиділа в міській бібліотеці.
Малий слухав казку.
Мама Му роздивлялася «Абетку».
— М-М-М і У-У-У. Вийде МУ, — поволі мовила вона.
— Чудово, Мамо Му, — сказала Ліна. — Та ти скоро
вмітимеш читати!

А ввечері вони поверталися додому.
Мама Му сиділа в кузові. Її гривку
на лобі куйовдив вітер.

— Як гарно їхати автомобілем потемки!
Тільки де-не-де світиться. Це ж треба!
Мені дали книжки! І сказали:
«Ласкаво просимо до бібліотеки».

Ворон сидів на верхівці своєї ялини.
Він не зводив занепокоєного погляду
з господарєвої садиби.

Аж раптом помітив світло фар автомобіля.

Потім побачив, як дружина господаря відчинила
двері корівника і впустила туди Маму Му.

— Ну й дивна корова, — зітхнув Ворон. —
Де це вона вешталася?

